

"נעשה את זה קצר"

בתביעה שהגישו, דוד ואורית בכרך מקיבוץ עין-החורש טוענים כי קרדיולוג כעוס ולחץ לא ביצע בדיקות חיוניות, וכתוצאה מכך לא אובחנה מחלת הלב של דוד בזמן • רק אחרי שהתמוטט והגיע למוות קליני התברר כי אחד מעורקי ליבו היה חסום • "החזרתי הביתה בעל אהה, תלוי לחלוטין באחרים, בקושי מתמצא בסביבה וכבר לא נהנה מהחיים", אומרת אשתו | אריאלה איילון

משפחת בכרך לפני אירוע הלב של דוד. "בגלל הפגיעה המוחית הוא נזקק גם לניתוחים בשתי הרגליים", מספרת אורית

צילום מהאלבום המשפחתי

"הרגיע ללא כל ביסוס"

בני הזוג בכרך הגישו תביעת רשלנות נגד שני רותי בריאות כללית באמצעות עו"ד נמרוד הלוי ממשרדו של עו"ד ר"ר (לרפואה) שי פוירינג, מומחה בתביעות רשלנות רפואיות. לכתב התביעה מצורפת חוות דעתו של פרופ' אדוארד אנינדר, מומחה בקרדיולוגיה:

1. "בדיקת הקרדיולוג נעשתה בחופזה, כשהרופא פא עצבני ולחץ בזמן. לכן התובע לא נחקר אודות גורמי סיכון והטיפול בהם. לא נערך תרשים א.ק.ג. נוסף, ולא נעשתה השוואה עם תרשימים קודמים.
2. "התובע תיאר כאבים ולחץ בחזה עם הקרנה ליד שמאל, ולמרות שסבל ממספר רב של גורמי סיכון למחלה איסכמית, הקרדיולוג לא הפנה אותו למיון ולא הנחה אותו לפנות לשם במקרה שהתו"פעות חוזרות או מתגברות".
3. "על אף שידוע כי א.ק.ג אינו מאפשר אבחנה למחלת לב איסכמית, הרופא לא הפנה אותו לבריי"קת מאמץ יעילה עוד באותו ערב".
4. "הרופא לא הפגין את מידת ההתייחסות הראויה, והוא אף הרגיע ללא כל ביסוס ולמעשה 'הרדים' את התובעים ובכך מנע מהם אפשרות תגובה שהייתה מונעת את התוצאות הקשות".
5. "החסימה בכלי הדם, שממנה סבל דוד, הייתה יחידה ובהחלט ניתן היה לטפל בה מראש רק באמצעות צנתור, כפי שאכן נעשה בטופו של דוד".

לתיביעה מצורפת גם חוות דעתו של ד"ר עופר קרן, מומחה ברפואה פיזיקלית ובשיקום, המתארת את מצבו הנוכחי של דוד: "התובע מטופל בקהילה, נמצא בביתו, נעזר במטפל ובאשתו לסירוגין במשך כל שעות היממה. הוא מרותק לכיסא גלגלים ויכול לת הנדירות שלו מוגבלת ביותר, והוא איבד לצמיתות את כושר השתכרות. משירותי בריאות כללית נמסר בתגובה: "כתב התביעה הגיע אלינו בימים אלה ותשובתנו תינתן בבית המשפט במסגרת ההליך המשפטי".

פגיעה מוחית בגלל ההחייאות

כתב התביעה מתאר כי למחרת בבוקר, זמן קצר אחרי שהגיע למקום עבודתו, העירו לו חבריו בדא"גה שהוא מזויז וחיוור. חרף ההרגשה הרעה שלו, דוד הרגיע אותם שאין סיבה לדאגה כיוון שרק אתמול נבדק על ידי קרדיולוג וזה בישר לו שאין לו כל בעיה לבבית. הוא דחה את הצעתם להזמין אמבולנס אבל הסכים להתפנות למרפאה בקיבוץ, שבה כאמור. מועסקת אשתו. אלה היו דקות הע"רנות האחרונות של דוד בכרך. בכניסה למרפאה הוא התמוטט ואיבד את הכרתו, את הדופק ואת הנשימה. בתוך שניות הוא היה במוות קליני. אורית ואחרים שהיו במקום החלו לבצע פעולות החייאה ובמקביל הזעיקו ניידת טיפול נמרץ. הוא הועבר, מונשם ומחוסר הכרה, לבית החולים הלל יפה, וברוך שוב איבד את הדופק ועבר החייאה נוספת.

"הרופא לא הפגין את מידת ההתייחסות הראויה, והוא אף הרגיע ללא כל ביסוס ולמעשה 'הרדים' את התובעים ובכך מנע מהם אפשרות תגובה שהייתה מונעת את התוצאות הקשות", נכתב בתביעה

נדהמת מתגובתו שאלה אורית את הקרדיולוג אם הוא למעשה מבקש שייצאו מחדרו, ועל כך לדבריה השיב: "לא, תישארו, אבל נעשה את זה קצר". אמירה זו לוותה גם בבדיקה שנעשתה, לדברי בני הזוג, כלאחר יד. הקרדיולוג הביט בתרשים הא.ק.ג. אבל לא ערך בדיקה נוספת. הוא בדק את דוד באמצעות הסטטוסקופ ואז, לדבריה של אורית, אמר: "זה לא הלב. התלונות לא אופייניות לבעיות בלב", אבל הפנה את דוד לבדיקת לב במאמץ (ארגומטר) ריה). "בזמן שהמתנו לו ראיתי שחדר הארגומטריה פנוי ולכן אמרתי לו שאם אנחנו כבר כאן, עדיף שנעשה את המבחן עכשיו", ממשיכה אורית לתאר. "על זה הוא ענה לי בכעס שממילא ההפניה אליו לא הייתה דחופה, אז מה הדחיפות בבדיקה. כשהוא ראה שנהמתי מתשובתו הוא הרגיע שהבדיקה תקינים בשבוע הקרוב".

כשיצאו מהקרדיולוג היה מצב רוחו של דוד

מאותן תחושות שהופיעו בגלים ונמשכו זמן קצר בלבד. גם רופא המשפחה עשה לו בדיקת א.ק.ג. - שפוענחה כתקינה - אבל הוא לא היה רגוע כיוון שבדיקה זו, תקינה ככל שתהיה, לא יכולה לשלול מחלת לב איסכמית ולכן הוא הפנה אותו מיד לבדיקת קרדיולוג.

"זה לא הלב"

"יצאנו ישר לחדרה למרפאה של הכללית, שם מקבל הקרדיולוג", מתארת אורית בכתב התביעה. "הוא העביר את הכרטיס המגנטי של דוד ושאל אותנו מדוע בכלל הגענו אליו בדחיפות. כשניסיתי להסביר לו שרופא הקיבוץ שוחח איתו, הוא התרעם ואמר לנו בכעס שהוא 'עמוס', 'קצר' בזמן, וסינן: 'מישהו עוד יחטוף פה על זה שנכניס אתם אליי עכשיו'".

א.ק.ג (רישום הפעילות החשמלית בלב), וזו לא העידה על בעיה כלשהי, אבל אורית בכל זאת לא הייתה שקטה והחליטה להיוועץ בגיטתה הרפואה, ד"ר רקפת בכרך, המתגוררת אף היא בקיבוץ. אחרי ששמעה את תלונותיו של דוד התרשמה ד"ר בכרך שיש חשד למחלת לב איסכמית, הנגרמת כתוצאה מחסימת עורק שדרכו עוכרים דם וחמצן לשרירי הלב. היא הנחתה אותם לפנות לאלתר למוקד שר"פ המספק שירותים לקיבוץ. הרופא במוקד יעץ לדוד לפנות לרופא המשפחה לשם ביצוע בדיקות מקיפות יותר. "התור שנקבע לרופא המשפחה נדחה, ובינתיים הוא התבקש לע"בור בדיקות דם", משחזרת אורית בכתב התביעה. הבדיקות העלו שרמת הכולסטרול ברדמו גבוהה, כיוון שלא טופל תרופתית. "בין הביקור במוקד לביקור אצל רופא המש"פחה בעלי התלונן מפעם לפעם שהוא שוב סובל

דוד בכרך (50), חבר קיבוץ עין-החורש, היה אדם חיוני שניהל חיים מלאים ומאושרים לצד אשתו אורית ושני בנותיו. הוא עבד כמנהל אבט"חת איכות במפעל, עסק בספורט, טייל והיה שמח בחלקו.

"גדלנו יחד באותו קיבוץ", מתארת אורית. "הוא היה איש נמרץ, מלא שמחת חיים". אבל הת"פנית אירעה בבוקרו של יום ה' אהה, ביוני 2010. לפי כתב התביעה שהגיש המשפחה, דוד סיפר לאשתו, אחות במרפאת הקיבוץ, כי ביומיים האחרונים הוא סובל מדי פעם מלחצים בחזה שמלווים בתחושת נימול בידים, בעיקר בצד שמאל. כיוון שדוד עישן וסבל מעורף משקל, מדום נשימה בשינה ומרמות גבוהות של כולסטרול ברדמו, היה ברור שהוא בקבוצת סיכון ללקות במחלות לב, ואורית ניגשה איתו מיד למרפאה. היא ביצעה לו בדיקת

"ראיתי שחדר הארגומטריה פנוי ולכן אמרתי לקרדיולוג שאם אנחנו כבר כאן, עדיף שנעשה את המבחן עכשיו. על זה הוא ענה לי בכעס שממילא ההפניה אליו לא הייתה דחופה, אז מה הדחיפות בבדיקה"